

tion, og hvis det er en afdeling, som udsættes for det, man kunne kalde flertalsdiktatur, at de har en, om jeg så må sige, flugtvej. Det vil være bedst for alle parter.

Vi må jo sætte os ned i udvalget og se, om vi kan finde en mekanisme, som kan bruges. Det er problemet med SF's forslag, at den mekanisme, som er her, jo vil udløse et retligt efterspil i de fleste tilfælde med fuldstændig uoverskuelige konsekvenser med hensyn til ventelister, med hensyn til foreningskapitalens fordeling, med hensyn til de ansattes ansættelsesforhold, med hensyn til foreningsbestyrelsens ansvarsforhold osv. Hvordan er ansvarsforholdet i en sådan overgangsperiode? Har den siddende forenings bestyrelse da stadig væk ansvaret for ting, som de ikke længere selv kan styre? Eller har de ret til i den situation at sige: Det er ikke længere vores bord? Hvornår slutter den ene bestyrelses ansvar, hvornår begynder den andens?

En mulighed er selvfølgelig, at afdelinger kan udskille sig som selvstændige boligforeninger. Det er en løsning og måske i virkeligheden den enkleste, men det er jo ikke en løsning for ganske små afdelinger.

Sluttelig vil jeg gøre opmærksom på, at der jo altså er det problem, som bl.a. Boligselskabernes Landsforening har gjort opmærksom på, at man kan jo risikere, at der vil være boligforeninger, hvor velfungerende, velbeslåede afdelinger med gode henlæggelser, som imidlertid har det problem, at de i realiteten bidrager solidarisk til at løse problemer i store, socialt hårdt prøvede afdelinger, kunne være fristede til at forlade, jeg vil ikke sige den synkende skude, men i hvert fald løbe fra regningen.

Og det problem må vi også på en eller anden måde have afklaret, således at det ikke bliver sådan, at vi får nogle boligselskaber tilbage med en koncentration af sociale problemer.

Poul Nødgaard (DF):

Nu har vi jo hørt boligministeren og Socialdemokratiet fremføre en række indvendinger mod lovforslaget, og man kan vistnok uden overdrielse sige, at den kritik, om man kan kalde det sådan, blev fulgt godt op af Venstre, hvorimod De Konservative var noget mere afdæmpede i deres kritik af forslaget. Jeg vil nærmest sige, de måske så småt tilslutter sig visse dele af forslaget.

I Dansk Folkeparti er vi af den opfattelse, at vi synes, det er et forslag, der er værd at se på.

Når nu man står og fægter for og imod sådan et forslag hernede i salen, var det måske en idé, når nu det kommer til behandling i Boligudvalget, virkelig at gå ind til benet og få skåret helt ud i pap: Er det muligt, at hovedintentionerne i sådan et forslag kan gennemføres i praksis?

Som det fungerer i øjeblikket – lad os sige det lige ud ad landevejen – er der utrolig meget bureaukrati. Da jeg kørte ind med toget her til morgen, sad jeg og læste i bladet Danske Kommuner, hvor den tidligere departementschef Erik Ib Schmidt, som sikkert er kendt af de fleste her i Folketinget, havde skrevet en udmærket artikel om, hvordan samfundet er blevet så utrolig filtret ind i hinanden, og der er ingen – skriver han vistnok nogenlunde ordret – der har håb på brystet til at vride det fra hinanden.

Det var måske et af de forslag, hvor man med udgangspunkt i den artikel kunne prøve at se på det, SF ønsker. Er det noget, der kan lade sig gennemføre? Eller beror den negative indstilling over for forslaget alene på, at sådan gør man nu engang, og sådan skal det køre? Jeg synes, det virkelig var en overvejelse værd. Nu ved jeg ikke, om man helt kan sammenligne det, men det sker da også, at man skifter revisor, man skifter mange andre ting, og en revisor er også lidt filtret ind på forskellig vis. Kan man frigøre sig af ham? Man kan måske ikke helt 100 pct. overføre det, men jeg vil alligevel sige, at det kan da ikke være rigtigt, at man for tid og evighed skulle være bundet af en bestemt administrationsform.

Nu kan jeg se, at den socialdemokratiske ordfører er meget ivrig for at markere. Det skal hun også have lov til. Jeg har ikke sagt hverken ja eller nej til forslaget, men jeg vil sige, at det kunne glæde mig, når den socialdemokratiske ordfører nu får lov at bestige talerstolen om et øjeblik for en kort bemærkning, om så hun kunne give tilsagn om at gå ind for Dansk Folkepartis forslag om, at vi bruger de kommende 2, 3, 4 måneder, indtil Folketinget slutter til juni, til at bruge det her som en prøvesten for, om vi kan lave om på nogle ting, der kører. Det ville være et godt udgangspunkt.

Det vil vi i hvert fald gerne bidrage til, og hvis det viser sig, at Socialdemokratiet og boligministeren har fuldstændig ret, at det er umuligt at flytte så meget som et komma i det her, så er det da klart, at det er en ny situation.

Lad os se på det og i stedet for bare at afvise det prøve at gå ind for det forslag, vi her kom-